

L'ULL

Nº 11190.

NUM. 29

OLOT, 8 DE NOVEMBRE 1913

TARDOR II

No's tornen originals ni's publiquen anuncis de cap mena

¿Que si'ns fa por «El Deber»? Fugi, home, fugi..!**REBELACIÓ**

Deu mesos han passat des de que L'ULL sucumbí voluntariament a la rastrera força d'un poder fastigós que per desgracia encara impera en l'ambient irrespirable d'aquesta nostra terra, plena d'hipocresies, de frívols ambicions i verinosa mala fé; deu mesos que per nosaltres, cansats de contemplar tanta corrupció en les costums polítiques i administratives de la nostra vida ciutadana, han sigut deu anys de temps tancats dintre la presó del mutisme i paciència que avui volem rompre escandalosament per a tornar a posar al cim del nostre front despert, aquella valenta divisa que tant feu tremolar els forts ciments que havien posat els que s'erigiren en amos i senyors de les consciencies, les més preuades hisendes dels olotins.

Hauria d'haver succeït, o semblar-ho tan sols, que la llarga treva de silenci que nosaltres hem donat, condescendents, amb la quietut que'ns prometeren al obrir aquell *parentèsis*, seria prou per a canviar radicalment els privats i consuetudinaris procediments dels falsos leaders, de les figures decoratives; però, no senyors, no ha sigut aixís; doncs donéu una mirada enrera, repareu els acontereiments promoguts pels asquerosos dominants, i veureu la mateixa brutícia i la mateixa perversitat que enmedalla el pit negre de l'hàbit telar que vesteix la santa i austera coberta de *El Deber*.

Enderrocàrem allavors aquell àngel exterminador (?), infernal, d'ales d'escata de peix i d'espasa rovellada, que posava la seva mala pata en el cos del drac estrany; però ara en la seva transparència s'hi endevina que'n lloc de aquell símbol angèlic que'ns ensenyava manifestament la llei amb que's regeixen els hipòcrites, hi ha sigut posat el mateix dragó representant de la maldat, però disfressat amb la sotana i teula que en els dies de treball penja en una perxa de la cooperativa, calant-se ben endins aquesta i embosant-se ben rodona l'altre, per a amagar totes les nafres de la mala fé i la rabiosa i famèlica rialla de la venjança satisfeta i per a satisfer contra el qui tingui el desvergonyiment de contradir la soberana voluntat d'aquell ser abiecte i depravat.

Per nosaltres aquesta voluntat soberana que orla les cobertes del setmanari catòlic i que després a l'obrir-lo se llegeix en les interlinees dels escrits, no té el valor de la nostra consideració; no la reconeixem, perquè no volem ajupir el cap davant d'una gent mereixedora del despreci, que evoca en el cossi del periòdic totes les pestilencies i arbitriarietats que surten brutalment de les seves testes destornillades.

Bràmin amb ràbia les vostres gorges rogallloses, alseu els braços rígits per a amenaçar-nos de nou amb crudeli-

Per ausencia del Director
Pedro Aubert